

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoCsp/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318201422
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4318201422.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sone Vackovej v právnej veci žalobcu: DPS financial consulting, s.r.o., so sídlom Tamaškovičova 17/2742 Trnava, IČO: 46713930, proti žalovanej: A. A., narodená XX. XX. XXXX, bytom R. XXXX/X, E. zastúpená: Občianske združenie CSP Prievidza, 1. mája 388/8, 972 42 Lehota pod Vtáčnikom, o zaplatenie 56 909,53 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Levice (ďalej „súd prvej inštancie“) zo dňa 20. novembra 2019 č.k. 7Csp/34/2018-165 (ďalej „rozsudok súdu prvej inštancie“), takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 56 909,53 eura s príslušenstvom z titulu nesplateného úveru poskytnutého právnym predchodcom žalobcu žalovanej. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalobcovi, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

1.1. Za preukázaný mal skutkový stav, z ktorého zistil, že právny predchodca žalobcu (OTP Banka Slovensko, a.s. so sídlom Štúrova 5, Bratislava, IČO: 31318916, ďalej len „právny predchodca žalobcu“), so žalovanou uzatvoril dňa 01. 10. 2013 Zmluvu o OTP refinanc úvere č. 203/3006/13 SU, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej účelový spotrebný úver zabezpečený nehnuteľnosťou v sume 69 180,00 eura s tým, že žalovaná úver použije dohodnutým spôsobom na dohodnutý účel, poskytnutý úver žalobcovi vráti, zaplatí úrok, príslušenstvo a poplatky podľa zmluvy, úver bol poskytnutý za pohyblivú úrokovú sadzbu, stanovenú ako súčet základnej úrokovej sadzby pre otp REFINANC úvery s fixáciou na 3 roky a hrubej marže 0,40 % ročne. Základná úroková sadzba ku dňu podpísania zmluvy bola vo výške 4,59 % ročne. Počas prvého obdobia fixácie (3 roky) je úver úročený akciovou výslednou úrokovou sadzbu vo výške 3,39 % ročne. Dižník sa zaviazal zabezpečiť pohľadávku žalobcu z tejto zmluvy záložným právom na nehnuteľnosť tam špecifikovanú. Žalovaná sa zaviazala splatiť žalobcovi istinu úveru spolu s úrokmi v mesačných anuitných splátkach (zahŕňa v sebe splátku istiny aj úroku) nasledovne: 1. splátka vo výške 306,91 eura s termínom splátky 21. 12. 2013; 2. až 358. splátka vo výške 306,91 eura s termínom splátky 21. deň v mesiaci; 359. splátka vo výške 306,43eEura s termínom splátky 21. 10. 2043. Konečná splatnosť úveru je 21. 10. 2043, predpokladaná doba trvania zmluvy o úvere je 360 mesiacov.

1.2 Právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 15. 08. 2014 vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy, ktorá ku dňu 15. 08. 2014 bola vo výške 1 254,20 eura. Dižnú sumu bola vyzvaná uhradiť najneskôr do

15 dní od doručenia tejto výzvy. Bola upozornená, že v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v prípade nezaplatenia dlžnej čiastky v stanovenom termíne, vyhlási žalobca úver za predčasne splatný a banka bude oprávnená požadovať splatenie celého úveru do 10 dní odo dňa doručenia vyhlásenia úveru za predčasne splatný. Žalovaná predmetnú výzvu prevzala dňa 18. 08. 2014.

1.3. Následne právny predchodca žalobcu listom zo dňa 18. 03. 2015 označeným ako "Vyhlásenie úveru za predčasne splatným" oznámil žalovanej, že ku dňu 16. 03. 2015 vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru vrátane úrokov a poplatkov. Účinnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný nastala v 10. deň odo dňa doručenia tejto výzvy. Ďalej bola oboznámená, že v deň účinnosti je povinná zaplatiť celý záväzok vyplývajúci zo zmluvy, ktorý predstavuje sumu vo výške 69 287,95 eura, pozostávajúcu z istiny 68 082,09 eura, úroky 1 204,86 eura, úroky z omeškania 1,00 eura, poplatky 0,00 eur spolu s úrokmi a úrokmi z omeškania počítanými zo zostatku istiny úveru od 16. 03. 2015 do úplného zaplatenia, ako aj všetky poplatky. Žalovaná predmetné vyhlásenie prevzala dňa 23. 03. 2015.

1.4. Po právnej stránke napadnutý rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 497 Obchodného zákonníka (zákon číslo 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov), § 52 ods. 1, ods. 3, ods. 4, § 53 ods. 1, ods. 5, ods. 9, § 54 ods. 1, ods. 2, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 565 Občianskeho zákonníka (zákon číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 1 ods. 2, ods. 3 písm. c/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“).

1.5. Konštatoval, že žalovaná zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ. V konaní na súde prvej inštancie vznesla námietku premlčania, ktorou sa prednostne súd prvej inštancie zaoberal. Aplikujúc ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že nárok žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy od žalovanej bol uplatnený po uplynutí premlčacej lehoty. K tomuto záveru dospel na základe výsledkov vykonaného dokazovania. Z výpisu úverového účtu žalovanej je zrejmé, že platobnú disciplínu nedodržiavala a tento úver riadne nesplácala, a to ani po výzve zo dňa 15. 08. 2014 a následne po vyhlásení úveru za predčasne splatný, ktoré oznámenie žalovaná prevzala dňa 23. 03. 2015. V danom prípade nie je rozhodujúce kedy, ktorým dňom nastala splatnosť celého dlhu, ale pre ktorú nesplatenú splátku sa stal zročný celý dlh, nakoľko odo dňa zročnosti tejto splátky začne plynúť premlčacia doba. Dátum každej splátky bol stanovený k 21. dňu v mesiaci. Z uvedeného vyplýva, keďže podaním zo dňa 18. 03. 2015 došlo k vyhláseniu úveru za predčasne splatným, že žalobca toto právo mohol uplatniť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky t.j. splátkou zročnou 21. 11. 2014. Z toho potom vyplýva, že premlčacia doba začala plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, teda od 22. 11. 2014. Trojročná premlčacia doba uplynula dňa 22. 11. 2017. Žaloba na tunajšom súde však bola podaná až po uplynutí trojročnej premlčacej doby dňa 06. 04. 2018. Z uvedeného dôvodu súd nemohol brať zreteľ na obranu žalobcu, že svoj nárok si na súde uplatnil včas. Premlčacia doba rozhodne neplynie od momentu účinnosti zosplatenia úveru, keďže zákon nič také neuvádza. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania žalovanou, súd podanú žalobu v celom rozsahu zamietol, a v ďalšom sa nezaoberal inými vznesenými námietkami v tomto konaní. Pokiaľ ide o príslušenstvo, právo sa premlčí spolu s hlavným záväzkom (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/157/2009 zo dňa 29.6.2010).

1.6. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“) v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanej priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%, keďže mala v konaní plný úspech. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním pôvodný žalobca. Dôvodil, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

2.1. Namieta, že súd prvej inštancie pri zamietnutí nároku žalobcu vychádzal zo skutočnosti, že splátky za obdobie 11/2014 až 2/2015, pre neuhradenie ktorých bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru, žalovaná neuhradila. Táto premisa však nie je správna a nemá oporu v písomných podaniach, nakoľko tieto splátky žalovaná po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, doplatila. Z uvedeného dôvodu nemožno aplikovať ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka, ktorý vychádza z predpokladu, že splátky, pre ktoré bola vyhlásená predčasná splatnosť, sú neuhradené. Žalovaná za rok 2015 (obdobie od 14. 04. 2015, t.j. po vyhlásení predčasnej splatnosti), za rok 2016, za rok 2017 a čiastočne za rok 2018 uhradila spolu 6 846,60 eura, ktorá suma bola započítaná v prospech uhradenia istiny. Ak súd prvej inštancie posúdil splátky za obdobie 11/2014 až 02/2014 ako neuhradené, ide o nesprávne skutkové zistenie na základe vykonaných dôkazov. Zároveň poznamenáva, že aplikácia ustanovenia §

103 Občianskeho zákonníka predstavuje nesprávne právne posúdenie veci, nakoľko nárok uplatnený žalobou premlčaný nie je; žalobca uplatnil nárok na súde riadne v trojročnej premlčacej lehote.

2.2. Odvolateľ ďalej dôvodí tým, že žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru s účinnosťou ku dňu 07. 04. 2015, premlčacia doba pre všetky splátky splatné po vyhlásení mimoriadnej splatnosti by začala plynúť dňom 07. 04. 2015. Žaloba bola súdu prvej inštancie doručená dňa 06. 04. 2018, t.j. pred uplynutím trojročnej premlčacej doby. Záver o počiatku plynutia premlčacej doby zostatku úveru najskôr dňom účinnosti predčasného zosplatnenia dlhu s výzvou na zaplatenie je podporený aj výkladom ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka. Právo na zosplatnenie dlhu je právom veriteľa a nie jeho povinnosťou. Ani z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nemožno dovodiť, že by ich cieľom malo byť tlačíť dlžníka do čo najskoršieho zosplatnenia celého dlhu. Ak toto ustanovenie obmedzuje veriteľa vo využití jeho práva tak, že ho možno využiť až po trojmesačnom omeškaní, ťažko možno uvažovať, že jeho účelom má byť zároveň čo najskôr dlžníka zbaviť výhody splátok.

2.3. Navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť tak, že žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovie a prizná žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), vec prejednal s verejným vyhlásením rozhodnutia, bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 219 ods. 3, § 385 CSP). Dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Predmetom konania v danej veci je žaloba žalobcu, ktorou sa domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie istiny poskytnutého úveru 56 909,53 Eur, bežný úrok úveru k 4.4.2018 vo výške 5 954,38 Eur, úrok z omeškania k 4.4.2018 vo výške 6 615,60 Eur, bežný úrok úveru vo výške 2,59 % ročne zo sumy 56 909,53 Eur od 5.4.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 3,00 % ročne zo sumy 56 909,53 Eur od 5.4.2018 do zaplatenia a k náhrade trov konania. Zaplatenie dlžnej sumy požadoval žalobca titulom nesplateného úveru, ktorý poskytol žalovanej a ktorý žalovaná neuhradila v zmluvou dohodnutom termíne a ani po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru.

5.1. V priebehu odvolacieho konania žalobca doručil odvolaciemu súdu návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu, keď na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, postúpil pohľadávku voči žalovanej na DPS financial consulting, s.r.o., so sídlom Tamaškovičova 17/2742 Trnava, IČO: 46713930. Odvolací súd uznesením zo dňa 25. 09. 2020 č.k. 25CoCsp/16/2020-222 vyhovel návrhu žalobcu a namiesto pôvodného žalobcu (OTP Banka Slovensko, a.s.), do konania vstúpila spoločnosť DPS financial consulting, s.r.o.

5.2. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu žalobcu zamietol akceptujúc žalovanou vznesenou námietkou premlčania nároku žalobcu.

5.3. S rozsudkom súdu prvej inštancie sa nestotožnil žalobca, ktorý ho v zákonnej lehote napadol odvolaním dôvodiac, že jeho nárok premlčaný nie je.

6. Podľa § 387 ods.1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Ustanovením § 387 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len

na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, konanie, ktoré mu predchádzalo, ako aj odvolanie žalobcu a dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne vo veci rozhodol a dostatočne zistil skutkový stav veci, z ktorého vychádzal, nestotožniac sa s dôvodmi odvolania uvedenými v podanom odvolaní, napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

9. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, odvolací súd považuje za potrebné uviesť nasledovné dôvody.

9.1. V prejednávanej veci niet pochýb o tom, že medzi stranami sporu bola uzavretá spotrebiteľská zmluva, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanej vo výške 69 180 eur s konečnou dobou splatnosti dňom 21. 10. 2043. V dôsledku neplnenia povinností žalovanou, právny predchodca žalobcu najskôr žalovanú vyzval na zaplatenie dlžných splátok, neskôr, dňom 16. 03. 2015 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru s tým, že účinnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný nastáva v 10. deň odo dňa doručenia výzvy. Žalovaná prevzala vyhlásenie dňa 23. 03. 2015 a desiaty deň po jej doručení uplynul dňom 02. 04. 2015, odkedy začala plynúť premlčacia doba. Z tohto dôvodu žalovaná namietala premlčanie, nakoľko pohľadávka bola uplatnená po uplynutí premlčacej doby. Žalobca podal žalobu na súde dňa 11. 04. 2018, t.j. po uplynutí premlčacej lehoty.

9.2. Súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol, akceptujúc žalovanou vznesenú námietku premlčania, avšak s iným začiatkom plynutia premlčacej doby. Dôvodil tým, že žalobca podaním zo dňa 18. 03. 2015 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Toto právo mohol žalobca uplatniť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, t.j. splátky zročnej dňa 21. 11. 2014, z čoho vyplýva, že premlčacia doba začala plynúť dňom 22. 11. 2014 a uplynula dňa 22. 11. 2017. Podanie žaloby žalobcom na súde prvej inštancie dňa 06. 04. 2018 bolo podané po uplynutí premlčacej doby a vzhľadom na žalovanou vznesenú námietku premlčania, považoval nárok žalobcu za premlčaný a žalobu z tohto dôvodu zamietol.

10. Ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka predstavuje osobitnú úpravu, podľa ktorej je začiatok plynutia premlčacej doby upravený odlišne od všeobecnej úpravy v ustanovení k § 101 Občianskeho zákonníka. Premlčacia doba pre prípad ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach začína plynúť odo dňa splatnosti jednotlivých splátok, teda nie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka). Preto v prípade ak sa pre nesplnenie niektorej splátky stane splatný celý dlh, začína premlčacia doba vo vzťahu k predčasne splatnému dlhu plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. Z uvedeného vyplýva, že ak veriteľ nevyužije právo na predčasné zosplatnenie splatného dlhu, jednotlivé splátky sa premlčujú samostatne odo dňa ich splatnosti každej z nich. Ale v prípade, že veriteľ účinne uplatní zosplatnenie celého dlhu, pre takto zosplatnený dlh začína plynúť premlčacia lehota od splatnosti tej nesplnenej splátky, v dôsledku ktorej k uplatneniu predčasnej splatnosti došlo. Odvolací súd vyslovuje záväzný právny názor, podľa ktorého ustanovenie § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka je potrebné vykladať tak, že v prípade ak veriteľ účinne využije svoje právo a vyzve dlžníka na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, začína plynúť premlčacia lehota odo dňa zročnosti tej splátky, pre nesplnenie ktorej veriteľ právo na zosplatnenie celého dlhu v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka využil, za splnenia podmienok stanovených v 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských vzťahoch.

10.1. Z ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka je totiž zrejmé, že začiatok premlčacej doby neviaže na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti dlhu, ani na dátum splatnosti uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatnil, ale na dátum splatnosti nesplatennej splátky, pre ktorej neplnenie sa stal splatný celý dlh. Z obsahu spisu je zrejmé, že v čase vyhlásenia predčasnej splatnosti bola žalovaná v omeškani zo zaplatením splátky splatnej dňa 22. 11. 2014. Na uvedenú skutočnosť nemalo žiadny vplyv tvrdenie žalobcu, že žalovaná dlžnú splátku uhradila po vyhlásení predčasnej splatnosti dlhu, keďže k porušeniu povinnosti žalovanej zaplatiť splátku úveru splatnú 22. 11. 2014 riadne a včas, nesporne došlo. Z uvedeného dôvodu odvolací súd preto v plnom rozsahu stotožniac sa s odôvodnením napadnutého rozsudku súdom prvej inštancie, tento ako vecne správny, podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. Ustanovenie § 387 ods. 3 CSP ukladá odvolaciemu súdu vysporiadať sa s podstatnými dôvodmi uvádzanými v podanom odvolaní.

11.1. Odvolateľ, žalobca, v podanom odvolaní namieta začiatok plynutia premlčacej doby a tvrdí, že ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka vychádza z predpokladu, že splátky, pre ktoré bola

vyhlásená predčasná splatnosť, sú neuhradené. V danom prípade ich žalovaná uhradila po vyhlásení predčasnej splatnosti.

11.1.1. K tejto námietke odvolací súd iba dodáva, že ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka umožňuje stranám dojednať klauzulu o splatnosti celého dlhu pre nezaplatenie čo i len jednej splátky. V dôsledku existencie takéhoto dojednania, môže veriteľ požadovať zaplatenie nielen konkrétnej splátky, ale celého dlhu. V takomto prípade plynie všeobecná trojročná premlčacia lehota nielen pre konkrétnu splátku, ale pre celý dlh. Vzhľadom k tomu, že s touto námietkou sa riadnym spôsobom vysporiadal tak súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, ako aj odvolací súd vo vyššie uvedených dôvodoch, odvolací súd iba dodáva, že ju vyhodnotil ako účelovú a neopodstatnenú.

11.2. Žalobca v podanom odvolaní ďalej namieta, že začiatok plynutia premlčacej doby mal byť určený účinnosťou vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, t.j. dňom 07. 04. 2015. Keďže žaloba bola podaná dňa 06. 04. 2018, bol nárok žalobcom uplatnený v zákonnej trojročnej premlčacej lehote.

11.2.1. Táto námietka odvolateľa nemá oporu v ustanovení § 103 Občianskeho zákonníka, v ktorej súvislosti odvolací súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdom prvej inštancie, ako aj na odôvodnenie tohto rozsudku. Námietku odvolateľa vyhodnotil ako účelovú a neopodstatnenú.

11.3. Odvolací súd sa stotožnil s tvrdením žalobcu, že vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru je právom veriteľa a nie jeho povinnosťou. Ak však veriteľ už pristúpi k tomuto mimoriadnemu úkonu, vyhláseniu predčasnej splatnosti, je potrebné na plynutie premlčacej lehoty aplikovať ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka. Z tohto dôvodu aj túto námietku odvolateľa vyhodnotil ako účelovú a neopodstatnenú.

12. S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

14. O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1, 2 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP priznal žalovanej nárok na náhradu odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu z dôvodu, že žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, keďže odvolací súd odvolaniu žalobcu nevyhovel. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).